

Durfje Daantje met Vos bij de Durf Dierenhut

In het winterbos is het koud.

De bomen hebben geen blaadjes meer en als Durkje Daantje uitademt,
ziet ze kleine wolkjes in de lucht.

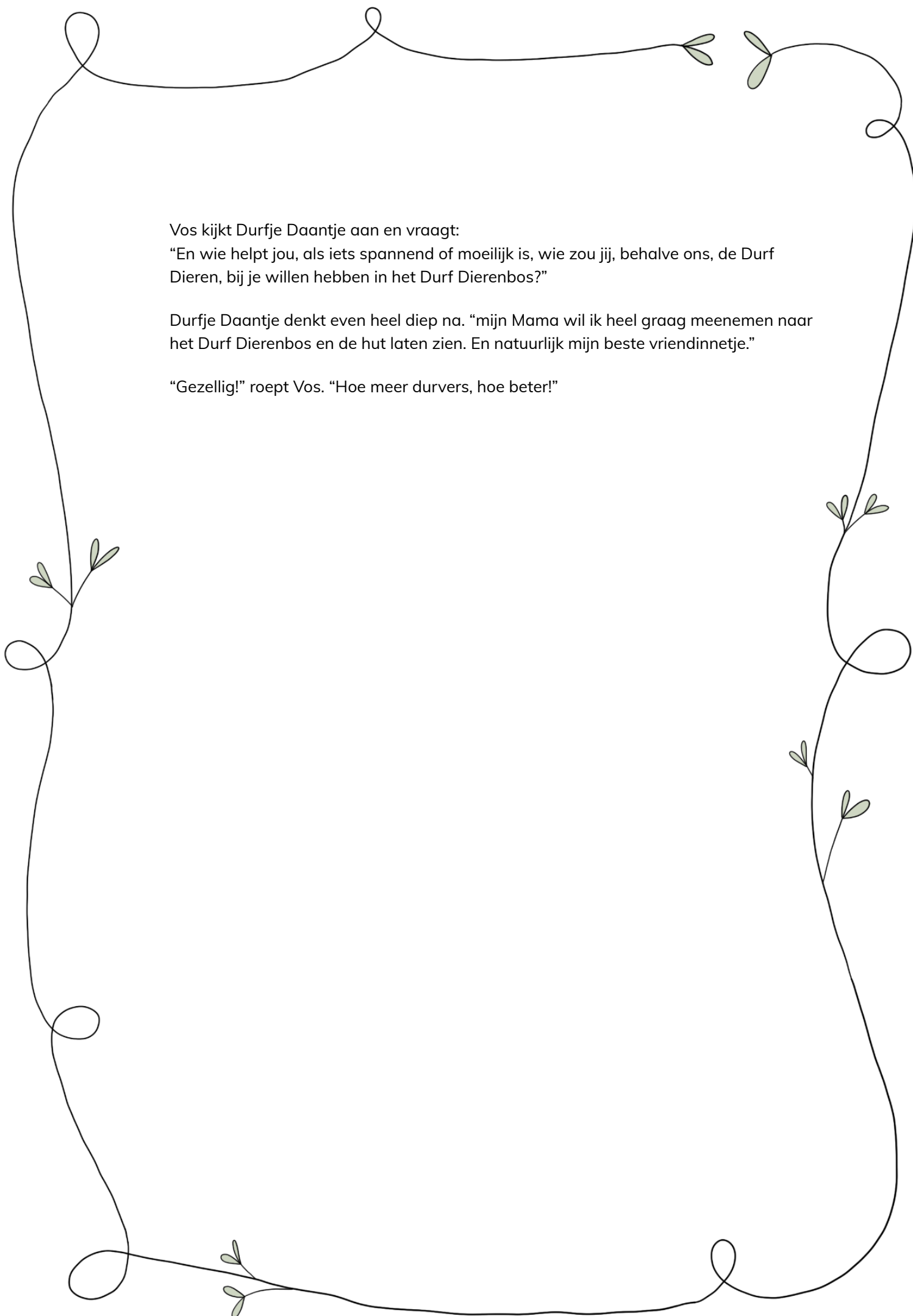
Gelukkig ziet ze in de verte een lichtje branden.
Het komt van de Durf Dierenhut!

“Kom, we gaan ernaar toe!” zegt ze vrolijk.

Vos heeft een vuurtje gemaakt. Het knettert en ruikt heerlijk.
Durfje Daantje gaat erbij zitten.

“Wat is het hier gezellig,” zucht ze. “Ik voel me hier altijd zo fijn.”

“Dat komt,” zegt Vos, omdat we hier allemaal goed voor elkaar zorgen.”
“Iedereen heeft een plek nodig waar het fijn voelt. En iemand die je altijd wil helpen.”

Vos kijkt Durfje Daantje aan en vraagt:

“En wie helpt jou, als iets spannend of moeilijk is, wie zou jij, behalve ons, de Durf Dieren, bij je willen hebben in het Durf Dierenbos?”

Durfje Daantje denkt even heel diep na. “mijn Mama wil ik heel graag meenemen naar het Durf Dierenbos en de hut laten zien. En natuurlijk mijn beste vriendinnetje.”

“Gezellig!” roept Vos. “Hoe meer durvers, hoe beter!”